

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Cdo/118/2025
Identifikačné číslo spisu:	8714208768
Dátum vydania rozhodnutia:	26.05.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:8714208768.3

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členov senátu Mgr. Miroslava Šeptáka a JUDr. Branislava Kráľa v spore žalobcu: W. N., nar. XX.F. XXXX, Z. G. Y. XXX, XXX XX O. G., zastúpeného JUDr. Ing. Marcelou Martinkovičovou, advokátkou so sídlom v Porade, Námestie sv. Egídia 93 proti žalovaným: 1/Mesto Poprad, so sídlom Nábrehie Jána Pavla II. 2802/3, 058 01 Poprad, IČO: 00 326 470, zastúpený Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o. Nám sv. Egídia č. 93, 2/ FORESTER GROUP, a. s. so sídlom Vě stínu 167/3, 101 00 Praha 10, Česká republika, IČO: 616 73 269, 3/ R.. B. B., nar. XX.W. XXXX, bytom I. B. X, XXX XX B. XX, Č.S. L., 4/ FORESTER RESIDENCE, s.r.o. so sídlom Podjavorinskej 3405/22, 058 01 Poprad, IČO: 36 770 183, žalovaní v 2/, 3/ 4/ rade právne zastúpení JUDr. Barborou Miškovou Kubošiovou, advokátkou so sídlom Košická 2624/32, 058 01 Poprad, o určenie vlastníckeho práva, vedeného na Okresnom súde Poprad pod sp.zn.17C/176/2014, v konaní o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 27. januára 2022, č.k. 18Co/3/2021-638 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 19. júna 2025, č.k. 18Co/3/2021-830, takto

rozhodol:

Dovolanie z a m i e t a .

Žalovaným 1/, 2/, 3/ 4/ priznáva proti žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Prešove (ďalej „odvolací súd“) v poradí druhým rozsudkom (ďalej len „napadnutý rozsudok“) zmenil rozsudok Okresného súdu Poprad zo dňa 15. mája 2018, č. k. 17C/176/2014-461 (ďalej len „súd prvej inštancie“), a žalobu zamietol. Súčasne priznal žalovaným 1/- 4/ na náhradu trov konania vo vzťahu k žalobcovi v rozsahu 100%.

2. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 15. mája 2018, č.k. 17C/176/2014-461 rozhodol tak, že :
„ I. U r č u j e , že žalobca je výlučným vlastníkom nehnuteľností - pozemkov parcely registra "C" nachádzajúcich sa v k. ú. Poprad:
- parc. č. XXX/X o výmere 99 m2 - ostatné plochy zapísanom na LV č. X na Okresnom úrade odbor

katastrálny Poprad

- parc. č. XXX/XX o výmere 5 m² - ostatné plochy, ktorá vznikla odčlenením od pozemku par. č. XXX/X o výmere 16m² - ostatné plochy zapísanom na LV č. XXXX na Okresnom úrade odbor katastrálny Poprad podľa geometrického plánu č. 40/2014 zo dňa 30.07.2014

- par. č. XXX/XX o výmere 27 m² - ostatné plochy, ktorá vznikla odčlenením od pozemku par. č. XXX/X o výmere 40 m² - ostatné plochy zapísanom na LV č. XXXX na Okresnom úrade odbor katastrálny Poprad podľa geometrického plánu č. XX/XXXX zo dňa 30.07.2014

- parc. č. XXX/XX o výmere 2 m² - ostatné plochy, ktorá vznikla odčlenením od pozemku par. č. XXX/X o výmere 12 m² - ostatné plochy zapísanom na LV č. XXXX (pozn. dovolacieho súdu správne má byť LV XXXX), na Okresnom úrade odbor katastrálny Poprad podľa geometrického plánu č. 40/2014 zo dňa 30.07.2014, pričom geometrický plán č. 40/2014 z 30.07.2014 je neoddeliteľnou súčasťou tohto rozsudku.

II. U r č u j e , že zmluva o zriadení vecného bremena č. OSM VV 11/2011 uzatvorená medzi žalovanými v 1./ a 4./ rade zo dňa 28.06.2011 je neplatná.

III. P r i z n á v a žalobcovi voči žalovaným v 1./ - 4./ rade náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že o výške trov konania súd rozhodne uznesením po právoplatnosti rozsudku“.

3. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací v poradí prvým rozsudkom zo dňa 22. mája 2019, č. k. 18Co/156/2018-564 potvrdil horeuvedený rozsudok Okresného súdu Poprad zo dňa 15. mája 2018, č. k. 17C/176/2014-461 a súčasne priznal žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu k žalovaným 1/,2/,3/,4/. Najvyšší súd Slovenskej republiky na dovolanie žalovaných 2/,3/,4/ uznesením zo dňa 21. októbra 2020, č. k. 4Cdo/222/2019 zrušil tento rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Krajský súd v Prešove v ďalšom konaní napadnutým rozsudkom zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobu zamietol. Vychádzal pritom zo záväzného právneho názoru dovolacieho súdu v uznesení zo dňa 21. októbra 2020, č.k. 4Cdo/222/2019.

4. Odvolací súd zistil v ďalšom konaní , že súd prvej inštancie rozsudok odôvodnil ust. § 132 ods.1, 2 OZ, §18, §19, §141, §20 z. č. 87/1958 Zb., §43 a § 47výchl.č.144/59Zb. § 2 ods. 1 z.č. 138/1991 Zb. V odôvodnení uviedol, že vykonaným dokazovaním v súlade s citovanou právnou úpravou súd dospel znova k názoru, že žalobca sa stal výlučným vlastníkom predmetných nehnuteľností titulom darovania. Darovacou zmluvou uzavretou s F. Z. z 24.07.2014 žalobca nadobudol 1-icu nehnuteľností pozemkov reg. E parc. č. XXX/X, XXX/X, darovacou zmluvou uzavretou s W. W. z 03.07.2015 žalobca nadobudol 1-icu nehnuteľnosti pozemkov reg. E parc. č. XXX/X, XXX/X. Z identifikácie parciel je zrejmé, že časť parcely reg. E parc. č. XXX/X je identická s parcelami reg. C parc. č. XXX/X, XXX/X, XXX/X. Z pripojených geometrických plánov je zrejmé, že parcela reg. C parc. č. XXX/XX bola oddelená z parcely parc. č. XXX/X, parcela parc. č. XXX/X bola oddelená z parcely parc. č. XXX/X, parcela parc. č. XXX/XX bola oddelená z parcely parc. č. XXX/X. Novovytvorená parcela reg. C parc. č. XXX/XX bola oddelená z parcely parc. č. XXX/XX., parc. č. XXX/XX. bola oddelená z parcely parc. č. XXX/XX, parc. č. XXX/XX bola oddelená z parcely parc. č. XXX/X. Pokiaľ sa darovaním stal žalobca výlučným vlastníkom parcely reg. E parc. č. XXX/X, vzhľadom na identifikáciu parciel sa stal aj výlučným vlastníkom parciel reg. C parc. č. XXX/XX, XXX/XX, XXX/XX.

5. Právne predchodkyne žalobcu v čase uzatvárania darovacích zmlúv boli podielovými spoluvlastníkmi predmetnej parcely. Z pozemno-knižnej vložky č. XXX bolo preukázané, že podielovými spoluvlastníkmi pozemku par. č. XXX/X boli: V. N. v podiele 3/6-in, F. J.Y. v podiele 1/6-ina, V. Š. v podiele 1/6-ina, W. O. v podiele 1/6-ina. Z uznesenia bývalého Štátneho notárstva v Poprade z 06.02.1956 č. j. D 297/55 a z 01.03.1956 č. j. D 43/56 bolo zrejmé, že titulom dedenia po neb. V. N. a V. Š. ich spoluvlastnícky podiel nadobudli F. J.B. v podiele 2/6-iny a W. O. v podiele 2/6-iny. Titulom dedenia po neb. F. J. nadobudol spoluvlastnícky podiel 3/6-iny F. J. (uznesenie bývalého Štátneho notárstva v Poprade č. j. D 243/64 z 11.11.1964). Rozsudkom Okresného súdu Poprad č. k. 13C 78/2012 z 15.02.2013 súd určil, že neb. F. J. bol ku dňu svojej smrti podielovým spoluvlastníkom predmetných nehnuteľností pozemkov par. reg. E parc. č. XXX/X, XXX/X v podiele 1-ica, a že neb.

W. O. bola ku dňu svojej smrti podielovou spoluvlastníčkou predmetných nehnuteľností - pozemkov parc. reg. E parc. č. XXX/X, XXX/X v podiele 1-ica. Z osvedčenia o dedičstve vydaného V. R. Č. č. k. 21D 183/2013, D not 163/13 z 27.11.2013 mal súd preukázané, že F. Z. titulom dedenia nadobudla spoluvlastnícky podiel na predmetných nehnuteľnostiach po neb. F. J.. Pokiaľ žalovaný 1/ v konaní namietal, že Anna Berčová s poukazom na rodný list nebola potomkom F. J., mohla dediť v II. skupine ako osoba žijúca s poručiteľom najmenej po dobu 1 roka pred jeho smrťou v spoločnej domácnosti, ktorá sa z tohto dôvodu starala o spoločnú domácnosť. Súd sa nestotožnil s obranou žalovaného 1/, že F. Z. v II. skupine nemohla dediť ako jediný dedič. Uvedené nevyplyva z ust. § 474 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Darovacou zmluvou uzavretou dňa 24.07.2014 medzi F. Z. a žalobcom nadobudol žalobca vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam v podiele 1-ica. Z osvedčenia o dedičstve vydaného V. O. K. č. k. 4D 252/2014, Dnot 227/201 z 29.04.2015 súd mal preukázané, že W. W. nadobudla spoluvlastnícky podiel 1-ica na predmetných nehnuteľnostiach po neb. W. O.. Darovacou zmluvou uzavretou dňa 03.06.2014 medzi W. W. a žalobcom, žalobca nadobudol vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam v podiele 1-ica. Darovaním sa stal žalobca výlučným vlastníkom nehnuteľností pozemkov reg. E parc. č. XXX/X, XXX/X.

6. V predmetnej veci žalovaný v 1/ predložil dostupné dôkazy, týkajúce sa spôsobu nadobudnutia vlastníckeho práva k pôvodným mpč. parcelám XXX/X XXX/X (totožne vedených v rovnakom označení aj v reg. „ E „ katastra nehnuteľností, k.ú. B). V roku 1964 Miestny národný výbor v Poprade odbor výstavby, ako stavebný úrad, bol kompetentný vydávať vyvlastňovacie rozhodnutia. V archívnom spise sa nachádzajú zápisnice z ústneho prejednávania veci, 04.11.1964 bolo právoplatné a vykonateľné svedčí aj žiadosť Miestneho národného výboru, odboru výstavby a vodného hospodárstva zo dňa 29.01.1965 adresovaný Okresnému národnému výboru, odboru výstavby, z dôvodu preplatenia vyvlastnených nehnuteľností pre investičnú výstavbu. Žalovaný predložil originál celého archívneho spisu, ktorý sa zachoval v archíve žalovaného v 1. rade. Obsahuje vyznačenú doložku právoplatnosti dňom 15.12.1964 s poznámkou na prvej strane hore poznámkou ex 05.11.1964 (hoci ručne vyznačenú), (vid' bod 32 rozsudku) .

7. Odvolací súd s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR v predmetnej veci vychádzal z jeho záverov, že časový odstup od rozhodnej skutočnosti podstatne prekračuje i vydržacie lehoty alebo lehoty skartačné. Preto nie je namieste extenzívnym spôsobom spochybňovať, či otvárať záležitosti, ktoré pred mnohými desaťročiami založili právne vzťahy, čo platí rovnako pri spochybňovaní zákonnosti správneho (administratívneho) rozhodnutia o vyvlastnení, vrátane postupu správneho orgánu v konaní, ktoré jeho rozhodnutiu predchádzalo. Preto pokiaľ niekto tvrdí, že sa určité veci v dávnej dobe neuskutočnili, obvyklým či úradným postupom, je dôkazné bremeno o tom, že v danom prípade tomu tak nebolo, na ňom. teda na žalobcovi a nie žalovanom 1/ (tu v prípade pochybností platí zásada prezumpcie správnosti správneho aktu). Vychádzal aj z faktu, že žaloba bola podaná v roku 2014, teda po 50tich rokoch od poslednej etapy vyvlastnenia nehnuteľností.

8. Žalobca nadobudol vlastníctvo od právnych nástupcov pôvodných vlastníkov sporných nehnuteľností, pritom právni predchodcovia boli účastníkmi všetkých troch vyvlastňovacích konaní. Je zrejmé, že právni predchodcovia žalobcu nadobudli svoje vlastníctvo, napriek poznámkam o vyvlastňovacom konaní, za situácie, keď poznámka o začatí vyvlastňovacieho konania z vo vl. č. XXX (tam boli p.č. XXX/X F. XXX/X pôvodne zapísané), nebola prenesená do vl. č. XXXX, kde boli p.č. XXX/X F. XXX/X zapísané v roku 1956. Tak bol vytvorený priestor pre následné právne úkony (dedičské konania, zmluvy o prevode vlastníckeho práva, atď.), ktoré vyústili v duplicitné nadobudnutie vlastníckeho práva žalobcom za situácie legitímneho nadobudnutia vlastníckeho práva žalovaným 1/.

9. Odvolací súd konštatoval, že dňa 04.11.1964 Mestský národný výbor odbor výstavby a vodného hospodárstva v Poprade vydal rozhodnutie o vyvlastnení v prospech žalobcu pozemkov parc. č. XXX vlastníctvom patriace F. J. v 1-ici, W. O. v podiele 1-ica. Rozhodnutie nebolo opatrené pečiatkou. Údaj o právoplatnosti a vykonateľnosti bol písaný rukou. Dňa 05.05.1955 Miestny národný výbor v Poprade vydal výmer stavebníkovi Manganorudné bane n.p. podnikové riaditeľstvo Poprad o povolení realizovať stavbu bytovej jednoty na parcele okrem iného aj k parc. č. XXX/X. Odbor pre výstavbu Okresného

národného výboru v Poprade dňa 31.11.1956 vydal vyvlastňovacie rozhodnutie, ktorému chýba pečiatka, podpis osoby oprávnenej pre vydanie vyvlastňovacieho rozhodnutia, doklad o právoplatnosti, ktorý sa okrem iného týka vyvlastňovania pozemkov parc. č. XXX/X, XXX/X o výmere 726 m² vlastníkov F. J., F. J.. Mestský národný výbor odbor výstavby a vodného hospodárstva v Poprade dňa 18.06.1964 vydal rozhodnutie o vyvlastnení za náhradu v prospech Mestského národného výboru v Poprade okrem iného nehnuteľností zapísaných v pozemno-knižnej vložke XXX z parcel XXX/X, XXX/X vlastníkov F. F. F. J.Y. Darovacou zmluvou z 24.07.2014 F. Z. previedla na žalobcu spoluvlastnícky podiel 1/2-ica na pozemkoch parcely registra E parc. č. XXX/X o výmere 1118 m² a parc. č. XXX/X o výmere 197 m². Darovacou zmluvou z 03.07.2015 W. W. previedla na žalobcu spoluvlastnícky podiel 1-ica na nehnuteľnostiach pozemkov E parc. č. XXX/X o výmere 1118 m² a parc. č. XXX/X o výmere 197 m². Kúpnu zmluvou uzatvorenou medzi žalovaným 1/ a žalovaným 2/ previedol žalovaný 1/ vlastníctvo k pozemkom parcele registra „C“ parc. č. XXX/X F. XXX/X na žalovaného v 1/ kúpnu zmluvou uzatvorenou dňa 07.06.2007 žalovaný 2/ previedol vlastnícke právo k nehnuteľnostiam pozemkom parcely registra „C“ parc. č. XXX/XX, XXX/X na žalovaného 3/ Zmluvou o zriadení vecného bremena z 28.06.2011 žalovaný 1/ zriadil vecné bremeno v prospech žalovaného 4/ ako vlastníka pozemku parcela č. KN-C XXX/X spočívajúce v práve realizácie stavby, užívania, údržby a opráv a prípadne rekonštrukčných prác a povinnosti povinného z vecného bremena toto právo trpieť. Vecné bremeno bolo zriadené na dobu 10 rokov.

10. Na základe vyššie uvedených skutočností, odvolací súd dospel k záveru o tom, že žaloba žalobcu nebola podaná dôvodne voči všetkým žalovaným. Žalovaný 1/ nadobudol vlastníctvo k nehnuteľnosti na základe vyvlastňovacích rozhodnutí. Žalovaný v 1/ rade v postavení dobromyseľného nadobúdateľa parcely, ktorá bola predmetom sporu, mal legitímne právo nakladať s ňou, ako s vlastnou aj vo vzťahu k žalovaným v 2/ až 4/.

11. Z týchto dôvodov, odvolací súd rozhodnutie súdu 1. inštancie zmenil podľa ust. § 388 CSP aj s ohľadom na ust. § 455 CSP, pretože bol viazaný záväzným právnym názorom dovolacieho súdu a žalobu žalobcu z vyššie uvedených dôvodov, ako nedôvodnú zamietol. O trovách celého konania rozhodol podľa ust. § 396 ods. 3 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP, teda v zmysle zásady úspechu. Preto priznal žalovaným 1/ až 4/ nárok na náhradu trov konania žalovaným voči žalobcovi v rozsahu 100%.

12. Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zastúpení advokátkou včas dovolanie podľa § 421 ods.1, písm. a) CSP s tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie ako aj odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu.

13. Žalobca namietal, že odvolací súd poskytol ochranu dobrej viere (dobromyseľnosti) žalovaným odvolávajúc sa na ustálenú judikatúru súdov Slovenskej republiky, súdov Českej republiky a Európskeho súdu pred ľudské práva, v zmysle ktorej dobromyseľnému nadobúdateľovi vlastníckeho práva musí byť v materiálnom právnom štáte poskytnutá súdna ochrana aj pred pôvodným vlastníkom. V odôvodnení odvolací súd poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6 Cdo 1/2011 z 27. februára 2013, nález Ústavného súdu Českej republiky, sp. zn. III. ÚS 247/14 z 28. januára 2016 a rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Sžf 65/2011. Odvolací súd sa však odklonil od uznesenia Najvyššieho súdu SR, ktorý rozhodol vo veľkom senáte obchodnoprávneho kolégia sp. zn. 1VObo/2/2020, v zmysle ktorého: „S poukazom na právnu zásadu, podľa ktorej nikto nemôže previesť na iného viac práv, ako sám má (nemo plus iuris ad alium transferre potest quam ipse habet), nemôže platne previesť vlastnícke právo k nehnuteľnosti na inú osobu ten, kto je na základe absolútne neplatného právneho úkonu vedený v katastri nehnuteľností ako vlastníka nehnuteľností. Dobrá viera nadobúdateľa, že hnutelnú alebo nehnuteľnú vec nadobúda od vlastníka, má vplyv na nadobudnutie vlastníckeho práva, len pokiaľ zákon v taxatívne vymedzených prípadoch nadobudnutie vlastníckeho práva s poukazom na dobrú vieru ich nadobúdateľa výslovne upravuje. V iných prípadoch právna úprava de lege lata nadobudnutie vlastníckeho práva od nevlastníka s poukazom na dobrú vieru nadobúdateľa neumožňuje. Konkurencia práv, a síce ochrana dobrej viery žalovaných a ochrana

vlastníctva žalobcu v tomto prípade mala byť odvolacím súdu v súlade s vyššie uvedeným uznesením veľkého senátu Najvyššieho súdu vyriešená na princípe, že nikto nemôže previesť na iného viac práv ako sám má tak, ako to uviedol prvostupňový súd a preto mal byť rozsudok prvostupňového súdu odvolacím súdom potvrdený. Ak sa odvolací súd od tejto rozhodovacej praxe odklonil, bol povinný tento svoj odklon náležite odôvodniť, čo však odvolací súd v odôvodnení neurobil, nakoľko odvolací súd ani toto rozhodnutie veľkého senátu Najvyššieho súdu SR vôbec v odôvodnení nespomína, aj napriek tomu, že odvolací súd rozhodoval až po 9 mesiacoch po jeho vydaní. Odvolací súd jednak odklonom od ustálenej rozhodovacej praxe a jednak absenciou riadneho a náležitého odôvodnenia odklonu zaťažil rozsudok vadou nesprávneho právneho posúdenia veci a vadou jeho nepreskúmateľnosti.

14. Žalobca tvrdil, že odvolací súd nesprávne právne posúdil vec, keďže nebral do úvahy nasledovné rozhodnutia:- rozsudok Okresného súdu Poprad sp.zn. 13C/78/2012 z 15.02.2013, ktorým bolo určené vlastnícke právo k nehnuteľnostiam registra E parc. č. XXX/X - ostatné plochy o výmere 1118 m² a parc. č. XXX/X - ostatné plochy o výmere 197 m², ďalej -rozsudok Okresného súdu Poprad sp. zn. 13C/218/2015-184 z 15.02.2017, ktorým bola zamietnutá žaloba Mesta Poprad o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti parc. č. XXX/X ostatné plochy o výmere 1044 m² v k.ú. B. - v tomto konaní súd preskúmaval oprávnenosť vlastníckeho práva Mesta Poprad ako aj podmienky vydržania, pričom súd dospel k záveru, že Mesto Poprad nepreukázalo dobromyseľnosť vo vzťahu k vydržaniu, čo potvrdil aj Krajský súd v Prešove sp. zn. 22Co/54/2017-259 zo dňa 31.01.2019, ktorý predmetný rozsudok potvrdil. Dovolanie Mesta Poprad bolo Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/157/2019 zo dňa 24.09.2020 odmietnuté. Ďalej rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2S/7/2007-30 z 05.09.2008, ktorým bolo zrušené rozhodnutie Správy katastra Poprad zo dňa 24.11.2006 č. C 51/2006 v spojení s opravou zo dňa 15.12.2006 - správny súd zrušil rozhodnutie správy katastra Poprad o vydržaní, v ktorom Mesto Poprad preukazovalo svoje vlastníctvo vydržaním, na základe čoho správa katastra v Poprade vydala nové rozhodnutie C 51/2006, ktorým návrh Mesta Poprad na vydanie požadovaného rozhodnutia zamietla. Týmto rozhodnutím sa preukázalo, že Mesto Poprad nepreukázalo dobromyseľnosť vydržania dotknutých pozemkov a právoplatnosťou tohto rozhodnutia správneho súdu sa dotknuté nehnuteľnosti vrátili späť na pôvodných vlastníkov evidovaných v katastri nehnuteľnosti. Ďalej nebral do úvahy delimitačný protokol a zoznam neusporiadaného nehnuteľného majetku za MsNV Poprad, zo zoznamu neusporiadaného nehnuteľného majetku vyplýva, že pôvodný pozemok parc. č. 141 miestna komunikácia o výmere 1575 m² bol vedený ako majetok v užívaní MsNV, ktorý nie je majetkovoprávne vysporiadaný. Vo vyššie uvedených rozhodnutiach bola preskúmaná dobromyseľnosť Mesta Poprad vo vzťahu k dotknutým nehnuteľnostiam, pričom v rozpore s týmito rozhodnutiami odvolací súd nesprávne právne posúdil dobromyseľnosť žalovaných a priklonil sa k ochrane vlastníckeho práva dobromyseľných žalovaných a to aj napriek dôkazom nachádzajúcich sa v spise preukazujúcich vlastnícke právo žalobcu. Odvolací súd pri posudzovaní dobromyseľnosti žalovaných mal vychádzať aj z vyššie uvedených rozhodnutí a prijať rovnaké právne závery. Žalobca má za to, že odvolací súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu v otázke posudzovania dobromyseľnosti žalovaných, v dôsledku čoho odvolací súd vec nesprávne právne posúdil. Z uvedeného je žalobca toho názoru, že rozhodnutie dovolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, nakoľko žalobca preukázal svoje vlastnícke právo a zároveň preukázal, že Mesto Poprad nebolo dobromyseľné vo vzťahu k vydržaniu predmetných nehnuteľností a preto nemohlo platne previesť vlastnícke právo k nehnuteľnosti na žalovaných 2/ až 4/ s poukazom na právnu zásadu, podľa ktorej nikto nemôže previesť na iného viac práv, ako sám má (nemo plus iuris ad alium transferre potest quam ipse habet).

15. Žalobca navrhoval, aby Najvyšší súd SR rozhodol tak, že rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp.zn. 18Co/3/2021 - 638, zo dňa 27.01.2022 sa zrušuje a vec sa vracia odvolaciemu súdu na ďalšie konanie, alternatívne rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 18Co/3/2021 - 638, zo dňa 27.01.2022 mení tak, že potvrdí rozsudok Okresného súdu Poprad, sp. zn. 17C/176/2014-461, zo dňa 15.05.2018.

16. Žalovaný 1/ v zastúpení advokátom vo vyjadrení zo dňa 01.12.2022 k dovolaniu uviedol, že žalobca opakovane tvrdí, že odvolací súd nesprávne právne posúdil dobromyseľnosť žalovaných a priklonil sa k ochrane vlastníckeho práva dobromyseľných žalovaných. Navrhoval, aby najvyšší súd dovolanie

žalobcu zamietol.

17. Žalovaný 1/ v konaní tvrdil a preukázal, že vlastníkom nehnuteľnosti a vlastnícke právo k nej nadobudol rozhodnutím o vyvlastnení a následne prechodom zo zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 138/1991 Zb.“). Žalovaný 1/ predložil všetky dostupné dokumenty svedčiace o tom, že v minulosti skutočne došlo k vyvlastneniu sporného pozemku, a to konkrétne v 3 etapách tak, ako je to popísané v napadnutom rozsudku. Vo vzťahu k 3. etape vyvlastnenia žalovaný 1/ produkoval jednoznačný dôkaz o existencii právoplatného a vykonateľného rozhodnutia o vyvlastnení - č. 2236/64 zo dňa 04.11.1964 - týmto rozhodnutím bola za náhradu vyvlastnená parcela XXX, s presným uvedením mpč. a to XXX/X F. XXX/X, so špecifikáciou vyvlastneného majetku a s jeho ohodnotením. Z predloženého rozhodnutia je zrejmé, že na ňom bola vyznačená doložka právoplatnosti a vykonateľnosti, a to dňom 15.12.1964 s podpisom vedúceho odboru výstavby. Na tomto rozhodnutí je taktiež poznámka „ex 5 XI 1964“ - teda dátum expedovania tohto rozhodnutia. o tom, že vyvlastňovacie rozhodnutie č. 2236/64 zo dňa 04.11.1964 bolo právoplatné a vykonateľné, svedčí aj žiadosť MsNV, odbor výstavby a vod. hospodárstva zo dňa 29.01.1965 o preplatenie nehnuteľností vyvlastnených pre investičnú výstavbu z mimo limitného fondu. Z uvedeného vyvlastňovacieho procesu, rozhodnutia v 3. etape, vyplýva, že vlastnícke právo k nehnuteľnostiam prešlo na právneho predchodcu žalovaného 1/ dňom nadobudnutia právoplatnosti vyvlastňovacieho rozhodnutia, t. j. dňom 15.12.1964. Následne na základe zákona č. 138/1991 Zb. nadobudol žalovaný 1/ ex lege vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam.

18. Žalovaný 1/ ďalej uviedol, že pokiaľ sa má na vec aplikovať tzv. judikát, teda publikované rozhodnutie vyššieho súdu, potom je nevyhnutné najprv dôsledne porovnať skutkový stav, z ktorého súd pri vydaní daného judikátu vychádzal so skutkovým stavom prejednávanej veci. Iba pri zhode skutkových okolností je možné aplikovať zhodnú judikatúru. Vo veci NS SR 1VObd/2/2020 sa prejednával prípad, kedy kupujúci nadobudol vec v konkurze, pričom neskôr sa zistilo, že vlastníkom veci nebol úpadca. Išlo teda o prípad nadobudnutia veci od nevlastníka. V tejto veci ide o úplne odlišnú situáciu. Ani samotný žalobca netvrdil, že právny predchodca žalovaného 1/ nebol vlastníkom veci. Rozhodnutie NS SR 1VObd/2/2020 nie je možné aplikovať, nakoľko už úvodné východisko je úplne odlišné. Žalovaný 1/ vlastníctvo nadobudol titulom prechodu vlastníctva k veci, ku ktorej patrilo právo hospodárenia štátnym podnikom, rozpočtovým a príspevkovým organizáciami a ku ktorým prešla zakladateľská a zriaďovateľská funkcia na ústredný orgán štátnej správy alebo na príslušný orgán miestnej štátnej správy. K prechodu vlastníctva došlo ex lege z majetku štátu do vlastníctva obce, na území ktorej sa nachádzali predmetné nehnuteľnosti a teda v zmysle zák. č. 138/1991 Zb. o majetku obcí je zrejmé, že majetok pôvodne štátu (štátneho podniku) prešiel do vlastníctva žalovaného dňom účinnosti zák. č. 138/1991 Zb., t. j. k 1.5.1991. Žalovaný 1/ teda od počiatku tvrdil aj to, že vlastníctvo nadobudol priamo zo zákona. Žalovaný 1/ zotrval na svojom presvedčení podloženom v konaní produkovanými dôkazmi, že pozemok bol právoplatne vyvlastnený, následne došlo k jeho prechodu zo zákona č. 138/1991 Zb. zo štátu na obec a ďalším titulom pre vlastníctvo žalovaného 1/ je vydržací titul, a to so zreteľom na zistený skutkový stav, či už u jeho právneho predchodcu, ktorého doba držby sa započítava do držby samotného žalovaného, (alebo aj len vydržaním vlastníckeho práva samým žalovaným). Dobrej viere žalovaného 1/ okrem vnútorného subjektívneho presvedčenia o tom, že je vlastníkom vydržievanej veci svedčila aj existencia objektívneho nadobúdacieho titulu, od ktorého odvodzuje subjektívne presvedčenie o svojom vlastníckom práve. Tento záver vyplýva napr. z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3 Cdo 117/1994 zo dňa 28.02.1995: „...Na rozhodné okolnosti pre vydržanie vlastníctva poukázala aj konštantná judikatúra súdov ešte pred účinnosťou novely Obč. zákonníka - zák. č. 509/1991 Zb. konštatovaním, že: „ Na rozdiel od preukazovania vlastníctva nebude treba, aby nadobúdateľ preukazoval platný právny dôvod nadobudnutia - riadny prechod vlastníctva, ale len okolnosti svedčiace o poctivosti nadobudnutia, v tom je základný rozdiel medzi ochranou vlastníctva a ochranou držby...“. Žalovaný 1/ zdôraznil že nadobúdacím titulom, od ktorého odvodzoval svoje presvedčenie o tom, že sa stal vlastníkom nehnuteľnosti, je všeobecne záväzný právny predpis a to zákon č. 138/1991 Zb. Pre tento svoj prezentovaný názor žalobca nachádza oporu i v ďalšom súdnom rozhodnutí, a to v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/271/2007 zo dňa 16.12.2008: „...Pri posudzovaní oprávnenosti držby treba vychádzať zo zásady, že jej predpokladom je

presvedčenie nadobúdateľa, že nekoná bezprávne, ak si určitú vec prisvojuje. Ide o psychický stav, i jeho vnútorné presvedčenie, ktoré sa prejavuje aj navonok, a z ktorého možno vyvodit', že sa dôvodne považuje za vlastníka veci. Medzi základné okolnosti, ktoré budú svedčiť o oprávnenosti držby veci patrí aj okolnosť, ako vec nadobudol - či mu svedčí nejaký oprávnený nadobúdaci titul. Subjektívny pocit držiteľa nemôže byť sám osebe podkladom pre vydržanie, ak nie je tento pocit vyvolaný okolnosťami objektívne nasvedčujúcimi oprávnenosti držby práva, na rozdiel od preukazovania vlastníctva nebude spravidla treba, aby vydržiteľ preukazoval platný právny dôvod nadobudnutia vlastníctva, ktorý môže byť základom pre zápis vlastníckeho práva do príslušného katastra nehnuteľností, ale postačí existencia takéhoto nadobúdacieho titulu (aj putatívneho), ktorý jeho vnútorné presvedčenie, že sa stal vlastníkom veci, dostatočne opodstatňuje...“.

19. Žalovaný 1/ zdôraznil, že počas celého konania pred súdom prvej inštancie ako aj pred odvolacím súdom konzistentne tvrdil, že nemal dôvod pochybovať o tom, že sa stal vlastníkom nehnuteľnosti prechodom podľa § 2 ods. 1 zákona č. 138/1991 Zb., a teda bol odo dňa účinnosti tohto zákona dobromyseľný, že k nehnuteľnostiam nadobudol vlastnícke právo prechodom z majetku štátu, ktorý ho nadobudol vyvlastnením. Žalovaní 2./ - 4./ nadobudli vecné právo riadne od vlastníka.

20. Žalovaní 2/ až 4/ v zastúpení advokátkou vo vyjadrení zo dňa 06.12.2022 k dovolaniu žalobcu uviedli, že považujú dovolanie za nedôvodné a navrhovali, aby ho dovolací súd zamietol. Nemožno súhlasiť s názorom žalobcu, že v napadnutom rozsudku odvolacieho súdu došlo k odklonu od ustálenej rozhodovacej praxe. Tento žalobcom tvrdený dôvod neexistuje a nie je naplnený.

21. Dovolanie žalobcu proti napadnutému rozsudku je nedôvodné a závery uznesenia Najvyššieho súdu SR, ktorým rozhodol vo veľkom senáte obchodnoprávneho kolégia sp. zn. 1VOBdo/2/2020 zo dňa 27.04.2021, nie sú na tento prípad ani aplikovateľné, nakoľko v napadnutom rozsudku odvolací súd nekonštatoval a nevyslovil záver, že žalovaný 1/ sa nestal vlastníkom nehnuteľností. Práve naopak, konštatuje, že na základe vykonaného dokazovania možno uzatvoriť, že z vykonaného dokazovania vyplynulo legitímne nadobudnutie vlastníckeho práva žalovaným 1 (str. 12 bod 47 napadnutého rozsudku), a že žalovaný 1/ nadobudol vlastnícke práva k nehnuteľnostiam na základe rozhodnutí predložených v súdnom konaní ako dôkaz (str. 12 a 13, bod 48 napadnutého rozsudku), a teda mal právo nakladať s nimi aj vo vzťahu k žalovanému 2/ a žalovanému 4/ a následne žalovaný 2/ vo vzťahu k žalovanému 3. Vlastnícke právo žalobcu resp. jeho právnych predchodcov ostalo zachované len pre administratívne chyby uskutočnené počas vyvlastňovacieho konania v 50. resp. 60. rokoch minulého storočia tak, ako to vyplýva z napadnutého rozsudku. Keďže v napadnutom rozsudku a v súdnom konaní bolo rozhodnuté, že žalovaný 1/ sa stal vlastníkom sporných nehnuteľností, nie je možné dôvodzovať a poukazovať na odklon od ustálenej judikatúry, keďže uznesenie Najvyššieho súdu SR, ktorým rozhodol vo veľkom senáte obchodnoprávneho kolégia sp. zn. 1VOBdo/2/2020 zo dňa 27.04.2021, sa vzťahuje výlučne na nadobudnutie vlastníckeho práva od nevlastníka a v tomto prípade žalovaný 1/ vlastnícke právo nadobudol (tak, ako je uvedené v napadnutom rozsudku a ako vyplynulo z dôkazov vykonaných v súdnom konaní), a teda nakladal s nehnuteľnosťami ako vlastník. V súdnom konaní totiž nebolo ani len predbežne rozhodnuté o tom, že by vyvlastňovacie rozhodnutia boli nezákonné, a teda v súlade so zásadou prezumpcie správnosti správnych aktov platí, že dokiaľ nie je rozhodnuté o nezákonnosti rozhodnutia, rozhodnutie sa považuje za zákonné a platné.

22. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podal žalobca, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpený v súlade s ust. § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), preskúmal vec a dovolanie žalobcu podľa § 448 CSP zamietol.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1, písm. a) CSP

23. Podľa § 421, ods. 1, písm. a) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok („CSP“) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej

inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu.

24. Podľa § 442 CSP dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd.

25. Dovolací súd zistil, že išlo o spor vyplývajúci z takzvaného duplicitného vlastníctva. Právnu otázkou od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu bol či prechodu vlastníckeho práva pôvodných vlastníkov parciel registra „E“ č. XXX/X F. Č.. XXX/X kat. úz. B. na právnych predchodcov žalobcu dedením prechádzal a bolo narušená prechod tejto parcely v dôsledku vyvlastnenia stavebným úradom - Mestským národným výborom, odbor výstavby a vodného hospodárstva v Poprade rozhodnutím číslo 2238/64 zo dňa 04. novembra 1964, vydaným vedúcim odboru výstavby W. R. na základe § 18 zákona číslo 87/58 Zb. a vyhlášky číslo 144/59 Ú.v.

26. Dovolací súd najskôr opätovne identifikoval predmet konania, ktorý pozostával z objektívnej kumulácie nárokov a subjektívnej kumulácie účastníkov na strane žalovaných 1./2./3/ , ktorí však vzhľadom na povahu nárokov na určenie vlastníckeho práva vyplývajúcich zo samostatných parciel mali postavenie samostatných spoločníkov a boli v jednotlivých nárokoch samostatne pasívne legitimovaní. V rámci I. výroku petitu preto dovolací súd rozlišoval, že súd mal určiť, že : „... žalobca je výlučným vlastníkom nehnuteľností - pozemkov parcely registra "C" nachádzajúcich sa v k. ú. B.: parc. č. XXX/X T. výmere 99 m2 - ostatné plochy zapísanom na LV č. X na Okresnom úrade odbor katastrálny Poprad (pasívne legitimovaný žalovaný 1/), parc. č. XXX/XX o výmere 5 m2 - ostatné plochy, ktorá vznikla odčlenením od pozemku par. č. 141/6 o výmere 16m2 - ostatné plochy zapísanom na LV č. XXXX na Okresnom úrade odbor katastrálny Poprad podľa geometrického plánu č. 40/2014 zo dňa 30.07.2014(pasívne legitimovaný žalovaný 3/), parc. č. XXX/XX o výmere 27 m2 - ostatné plochy, ktorá vznikla odčlenením od pozemku par. č. XXX/X o výmere 40 m2 - ostatné plochy zapísanom na LV č. XXXX na Okresnom úrade odbor katastrálny Poprad podľa geometrického plánu č. 40/2014 zo dňa 30.07.2014(pasívne legitimovaný žalovaný 3/), parc. č. XXX/XX o výmere 2 m2 - ostatné plochy, ktorá vznikla odčlenením od pozemku par. č. XXX/X o výmere 12 m2 - ostatné plochy zapísanom na LV č. XXXX na Okresnom úrade odbor katastrálny Poprad podľa geometrického plánu č. 40/2014 zo dňa 30.07.2014, pričom geometrický plán č. 40/2014 z 30.07.2014 je neoddeliteľnou súčasťou tohto rozsudku (pasívne legitimovaný žalovaný 2/).

27. Podľa § 18 ods.1 zákona č. 87/1958 Zb. O stavebnom poriadku ak to vyžaduje uskutočnenie úloh určených štátnym plánom rozvoja národného hospodárstva, uskutočnenie stavby alebo jej užívanie alebo vykonanie asanácie, možno potrebné nehnuteľnosti alebo práva k nim vyvlastniť.

28. Podľa § 18 ods.4 zákona č. 87/1958 Zb. O stavebnom poriadku prechodom vlastníckeho práva k nehnuteľnosti vyvlastnením zanikajú všetky práva tretích osôb k nej, pokiaľ rozhodnutie o vyvlastnení neustanovuje niečo iné.

29. Podľa § 20 ods.1 zákona č. 87/1958 Zb. O stavebnom poriadku o vyvlastnení a o náhrade za vyvlastnenie rozhoduje stavebný úrad.

30. Dovolací súd z obsahu spisu zistil, že Mestský národný výbor, odbor výstavby a vodného hospodárstva v Poprade rozhodnutím číslo 2238/64 zo dňa 04. novembra 1964, vydaným vedúcim odboru výstavby W. R. na základe § 18 zákona číslo 87/58 Zb. a vyhlášky číslo 144/59 Ú.v. na podklade návrhu na vyvlastnenie podaného Miestnym národným výborom, odbor MHOČR, Poprad sa vyvlastnil v prospech navrhovateľa nehnuteľnosti v katastrálnom území Poprad, parcela číslo XXX o výmere 633 metrov štvorcových vlastníctvom patriaca F. J. v 1-ici a W. O. L.. N. v 1-ici. Náhrada za vyvlastnené nehnuteľnosti bola ustálená vo výške 19.622,50 Kčs. nadobudnutím právoplatnosti tohto rozhodnutia vyvlastnenej nehnuteľnosti sa stanú vlastníctvom navrhovateľa. Navrhovateľ bol povinný do tridsiatich dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia zaplatiť vyvlastňovaciu náhradu do štátnej sporiteľni v Poprade pre súdny depozit a požiadať Okresný súd v Poprade o prevedenie rozvrhového pokračovania. Na tomto rozhodnutí je ručné písaná poznámka, že rozhodnutie je

právoplatné a vykonateľné, Poprad dňa 15.12.1964. Rozhodnutie neobsahuje pečiatku Mestského národného výboru. Rozhodnutie obsahuje podpis pri mene R. W. a obsahuje podpis pri vyznačení právoplatnosti a vykonateľnosti. Odvolací súd v napadnutom rozsudku vychádzal z tohto rozhodnutia. Dovolací súd poukazuje na to, že v roku 1964 v Československu neexistoval žiadny centrálny a komplexný zákon o správnom konaní (správny poriadok). Zákon č. 71/1967 Zb. ktorý zaradil medzi základné náležitosti rozhodnutia v § 47, že rozhodnutie musí mať úradnú pečiatku vstúpil do účinnosti 1. januára 1968. Miestne národné výbory sa pri rozhodovaní riadili správnou praxou, ktorú vytvárali na základe aplikácie vládneho nariadenia č. 91/1960 Zb. o správnom konaní. Podľa § 13 vládneho nariadenia sa rozhodnutie vydáva písomne. Dovolací súd poukazuje na to, že rozhodnutie MsNV Poprad číslo 2238/64 zo dňa 04. novembra 1964 spĺňalo písomnú formu, bol vydané v rámci právomoci zverenej zákonom a z hľadiska formálneho i obsahovo je dostatočne zrozumiteľné obsahujúce výrok vyvlastnenia jeho odôvodnenie s odkazom na zákonné ustanovenia s priznaním peňažnej náhrady za vyvlastnenie. Rozhodnutie preto nemožno vyhodnotiť ako paakt. Vyvlastnením došlo k prechodu (nie prevodu) vlastníckeho práva z vlastníka na navrhovateľa vyvlastnenia a zanikli všetky práva tretích osôb (18 ods. zákona č. 87/1958 Zb. o stavebnom poriadku). Z uvedenej zákonnej úpravy vyplýva, že išlo o originárny spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva. Pokiaľ teda žalobca namietal, že odvolací súd sa odklonil od Uznesenia Najvyššieho súdu SR, ktorý rozhodol vo veľkom senáte obchodnoprávneho kolégia sp. zn. 1VOBdo/2/2020, v zmysle ktorého: „S poukazom na právnu zásadu, podľa ktorej nikto nemôže previesť na iného viac práv, ako sám má (nemo plus iuris ad alium transferre potest quam ipse habet), nemôže platne previesť vlastnícke právo k nehnuteľnosti na inú osobu ten, kto je na základe absolútne neplatného právneho úkonu vedený v katastri nehnuteľností ako vlastníak nehnuteľností tak dovolací súd poukazuje na to že uvedená zásada sa uplatňuje iba v prípadoch derivatívneho nadobudnutia vlastníckeho práva. Žalovaný 1/ poukazyval, že právny titul nadobudnutia vlastníckeho práva odvodzoval od vyvlastňovacieho rozhodnutia a následného prechodu vlastníckeho práva podľa § 2 zákona SNR č. 138/1991 Zb. o majetku obcí.

31. Ďalej žalobca v dovolaní poukazyval na rozsudok (v správnom súdnictve) Krajského súdu v Prešove sp.zn. 2S/7/2007-30 z 05.09.2008, ktorým bolo zrušené rozhodnutie Správy katastra Poprad zo dňa 24.11.2006 č. C 51/2006 v spojení s opravou zo dňa 15.12.2006 - správny súd zrušil rozhodnutie správy katastra Poprad o vydržaní, v ktorom Mesto Poprad preukazovalo svoje vlastníctvo k sporným nehnuteľnostiam vydržaním. Dovolací súd poukazuje na to, že podľa odôvodnenia na s.12: „...Z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že správny orgán v ňom spája rôzne právne tituly nadobudnutia vlastníctva k nehnuteľnostiam, ktoré sú predmetom rozhodnutia, a to vyvlastnenie, ustanovenia zákona 180/1995 Z. z. a zákona číslo 138/1991 Zb. Ak argumentuje správny orgán držbou, musí sa otázkou držby, jej oprávnenosťou náležite a dôsledne vysporiadať. Podmienky vydržania vlastníckeho práva v napadnutom rozhodnutí neodôvodnil správny orgán dostatočne. V odôvodnení rozhodnutia iba konštatoval, že došlo k vyvlastňovacím konaniam a rozhodnutiam, pričom otázku dobromyseľnosti držby považoval za dostatočne preukázanú práve vyvlastňovacím rozhodnutiami, prípadne zákonom číslo 138/1991 Zb. o majetku obcí. Viac sa touto otázkou správny orgán nezaoberal...“. Z uvedeného je zrejmé, že správny súd nevyúčtil otázku nadobudnutia vlastníckeho práva žalovaní 1/na základe vyvlastnenia. Preto tento rozsudok netvorí prekážku res iudicata pre prebiehajúce súdne konanie a právnu možnosť zaoberať sa otázkou právneho titulu nadobudnutia vlastníctva žalovaného 1/ na základe § 2 zákona SNR číslo 138/1991 Zb..

32. Žalobca ďalej poukazyval na rozsudok Okresného súdu Poprad č. k. 13C/78/2012 - 65 zo dňa 15. februára 2013, ktorým okres súd v spore navrhovateľiek 1/F. Z.L. narodenéj XX.XX.XXXX, 2/ W. W. narodenéj XX.XX.XXXX proti odporcovi B. B.V. narodenému XX.XX.XXXX rozhodol tak, že určuje, že nebohý F. J.B. narodený XX.XX.XXXX zomrelí XX.XX.XXXX, naposledy bytom M. XXXX/.XX, bol ku dňu svojej smrti podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností registra E parcela číslo XXX/.X - ostatné plochy o výmere 1118 metrov štvorcových a parcely číslo XXX/.X - ostatné plochy o výmere 197 metrov štvorcových v jednej polovici v pomere k celku. Výrokom 2 súd určil, že nebohý W. O. L. N. narodená XX.XX.XXXX, zomrela XX.XX.XXXX naposledy bytom Y. K., Š. XXX bola ku dňu svojej smrti podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľností registra E parcela číslo XXX/.X - ostatné plochy o výmere 118 metrov štvorcových a parcela číslo XXX/.X - ostatné plochy o výmere 197 metrov

štvorcových v jednej polovici v pomere k celku ruku. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 25.03.2013. V odôvodnení rozsudku sa uvádza, že navrhovateľky 1/a 2/návrhom zo dňa 14.08.2012 žiadali, aby súd určil, že ich právni predchodcovia nebohý F. J. a nebohá W. O. boli ku dňu svojej smrti podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti parcela číslo XXX/.X a parcela číslo XXX/.X zapísaných na LV číslo XXXX a to každý v jednej polovici. Navrhovatelia poukazovali na skutočnosť, že ich právni predchodcovia nadobudli spoluvlastnícke podiely dedením po svojich právnych predpisoch a spochybňovali nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním v prospech B. J., ktorý následne kúpnu zmluvou previedol vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam na odporcu. V prejednávanej veci bol rozsudok vyhlásený za prítomnosti všetkých účastníkov konania a ich zástupcov, ktorí sa vzdali práva podať odvolanie proti tomuto rozsudku preto rozsudok v zmysle § 157 ods. 3 O.s.p. obsahuje iba toto skrátené odôvodnenie nie. Dovolací súd konštatuje, že žalovaní 1/ani žalovaný 2/až 4/neboli účastníkmi tohto súdneho konania. Výrok tohto rozsudku je záväzný iba pre účastníkov konania. V dôsledku toho netvorí prekážku res iudicata pre toto konanie. Dovolací súd konštatuje, že odôvodnenie rozsudku neobsahuje popis dôvodov, ktoré by boli použiteľné v tomto súdnom konaní.

33. Dovolací súd nezistil existenciu dovolacieho dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP. preto dovolanie žalobcu podľa § 448 CSP ako nedôvodné zamietol.

34. O nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd rozhodol v zmysle § 453 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods.1 CSP tak, že úspešným žalovaným 1/,2/,3/,4/ proti žalobcovi v dovolacom konaní vznikol nárok na náhradu trov konania.

35. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.